

سیدابراهیم رئیسی، رئیس‌جمهور ایران خطاب به سران کشورهای اسلامی:

ملت‌ها از ما انتظار دارند

صورت مالی ۳۰ مرکز اقامتی - رفاهی سازمان تامین اجتماعی چه می‌گوید

۷۵ درصد ورشکستگی

۱۶

تکلیف مشارکت گسترده در انتخابات چه می‌شود؟ دلیل رد افراد اعلام می‌شود؟

ابهام‌های لیست اولیه ر د صلاحیت‌ها

۲

۴ اقتصاددان در نشست تخصصی فرهنگستان علوم هشدار دادند

به داد برنامه هفتم برسید

۱۴.۱۵

دبیرکل حزب الله صهیونیست‌ها را آرام نمی‌گذارد

استراتژی گام به گام نصرالله

۸

تجمع‌های پرتعداد؛ از لندن تا توکیو

آفتاب در سرزمین فلسطین غروب نمی‌کند

ابوالقاسم رحمانی
دستیار سردبیر

حدود ۳۵ روز از حماسه ۱۷ اکتبر می‌گذرد و چیزی که ما شاهدش هستیم نه فقط در سرزمین‌های اشغالی و نه در غزه که در تمام کشورهای دنیا حمایتی بی نظیر از مردم مظلوم فلسطین است؛ حمایتی بی‌مثل و مانند که برای غیرتحلیلی‌گرها پیام

همدلی و حقانیت مردم فلسطین و برای بقیه پیام‌های بیشتر و عمیق‌تری دارد. کافی است نگاهی به رسانه‌ها بیندازید، تصاویر و فیلم‌هایی که از لندن، پاریس، برلین و... منتشر می‌شود واقعا عجیب و غریب است. جمعیت نیم میلیونی معترضان به رفتار صهیونیست‌ها با مردم مظلوم فلسطین، با زنان و کودکانی که بی هیچ گناه و پناهی زیر بمباران بی‌رحمانه اسرائیلی‌ها جان خود و عزیزان شان را از دست می‌دهند، بیش از هر زمانی نشان می‌دهد آرمان فلسطین و توحش صهیونیست‌ها و مخالفت با اقدامات آنها مطالبه‌ای بین‌المللی از سوی هر آزادیخواه و انسانی در جهان است. اعتراض به رژیم‌هایی که بعد از هولوکاست در جهت تقویت قدرت نرم خود، سال‌های سال مظلوم‌نمایی می‌کرد و ذیل همین مساله در صدد

تقویت قدرت سخت و نظامی خود تلاش کرد و این‌گونه تصویر می‌ساخت که برای همیشه شکست‌ناپذیر است، در یک حمله دقیق و حساب‌شده از نیروهای مقاومت باریکه غزه، شکست مفتضحانه‌ای خورد و حالا با توحشی که در کشتار و قتل عام مردم مظلوم غزه در پیش گرفته، هر دوی این‌ها را از دست‌رفته می‌بیند. درست در بین مردم و ملت‌هایی آن مظلوم‌نمایی و قدرت نرمش را از بین رفته می‌بیند که سال‌ها برای همان‌ها اشک تمساح می‌ریخت و پشت نقاب هولوکاست پنهان می‌شد و درست از همان‌هایی در زمین عملیات‌های نظامی شکست خورد که اصلا در معادلاتش آنها را حساب نمی‌کرد و رویاهای بزرگ‌تری در سر داشت. اما تمام پیام این خروش جهانی این نبود. درست در روزهایی که آفتاب اعتراض به اسرائیل در

سرزمین‌های ملت‌های حامی مقاومت، از دل آمریکا تا ژاپن، از انگلیس تا اندونزی و... غروب نمی‌کند، توقع از خودی‌ها بیش از اینها بود. کشورهای عربی که برخی از آنها پیش از حماسه ۷ اکتبر مسیر عادی‌سازی روابط با رژیم صهیونیستی را در پیش گرفته بودند، حالا در منفعلا نه‌ترین حالت خود عاجز از اقدامی راهبردی و حمایتی از ملت مظلوم فلسطینند. کشورهایی که چشم میلیون‌ها فلسطینی به آنهاست و همگی حول مساله دین و زبان و فرهنگ پیوندهایی با یکدیگر دارند و این انفعال و بی‌عملی هیچ‌جوره با آن سازگار نیست. نمی‌دانم چه درس حکام کشورهای عربی و اسلامی می‌گذرد، منتها این حمایت میلیونی و بین‌المللی، قدرت نرم همان اقدام سختی است که خیلی‌ها چشم‌انتظارش نشسته‌ایم.

